

UZASADNIENIE

Apelacja okazała się zasadna i w wyniku jej rozpoznania doszło do konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy rozpoznawaniu sprawy doszło bowiem do naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wyroku powodując, że wyrok ten zapadł w niewłaściwym trybie. Analiza sprawy wskazuje bowiem, że wniosek prokuratora skierowany do Sądu w trybie **art. 335 § 1 kpk** naruszał prawo karne materialne i nie nadawał się na uwzględnienie z powodów wskazanych w apelacji. Dlatego należało go zwrócić prokuratorowi w trybie **art. 343 § 7 kpk**. Sąd Rejonowy nie czyniąc tego, tylko wydając na posiedzeniu wyrok zgodny z tym wnioskiem, naruszył prawo karne procesowe, co miało ewidentny wpływ na treść orzeczenia, doszło bowiem do przełożenia się błędów prokuratora na treść wyroku, co doprowadziło do wydania orzeczenia uchybiającego prawu karnemu materialnemu. Jednak zaznaczyć należy, że naruszenie prawa karnego materialnego ma tu charakter wtórny i jest jedynie następstwem „grzechu pierwotnego” – pierwotny błąd Sądu Rejonowego został zapoczątkowany jeszcze przed wydaniem wyroku i polegał na naruszeniu dyspozycji art. 343 § 7 kpk, a zatem miał charakter proceduralny. Poniżej zostanie to wykazane.

Wniosek prokuratora skierowany do Sądu Rejonowego w trybie art. 335 § 1 kpk uchybiał prawu karnemu materialnemu i nie nadawał się na uwzględnienie, albowiem: nie zawierał wniosku o orzeczenie wobec oskarżonego któregoś z obowiązków probacyjnych określonych w art. 72 § 1 kk, a przecież wobec zaproponowania kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i braku we wniosku propozycji orzeczenia jakiegokolwiek środka karnego było to obligatoryjne (zgodnie z treścią art. 72 § 1 kk w takiej sytuacji „**orzeka się** przynajmniej jeden z obowiązków”. Pamiętać należy, że obecnie przepadek przedmiotów nie jest już środkiem karnym w rozumieniu przepisów Kodeksu Karnego, zatem zamieszczenie we wniosku propozycji orzeczenia takiego przypadku nie czyniło zadość w/w dyspozycji art. 72 § 1 kk.

Niezależnie od powyższych wad wniosku prokuratora zaskarżony wyrok dotknięty jest jeszcze jednym błędem, polegającym na nieprawidłowym określeniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia o przypadku - ten błąd trafnie został podniesiony przez apelanta.

Skoro w tej sprawie niedopuszczalne było wydanie wyroku (tylko należało wniosek zwrócić prokuratorowi), to trzeba najpierw do takiego zwrotu doprowadzić, a potem (po ponownym wniesieniu skargi prokuratorowskiej) **przeprowadzić na nowo przewód sądowy w całości**. Dlatego zachodzi w sprawie sytuacja określona w art. 437 § 2 kpk nakazująca zaskarżony wyrok uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności dokona zwrotu wniosku prokuratorowi w trybie art. 343 § 7 zdanie pierwsze kpk zalecając mu usunięcie w/w uchybień.

Wobec powyższego orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.